

I Norðnesi.

(Björgvin).

H.P.

I.

I Norðnesi er skemtigarður fremst, en fjölfarin skipaleið framundan og strönd með friðri byggð. Dvaldi eg þar í garðinum kvöldstund, virti fyrir mér börn og fullorðna, og útsýni það er áður getur. Og er eg gekk þaðan, varð mér starsýnt á hús eitt mikið og fagurt. Drengur varð á leið minni svo sem 9 ára, og tók eg hann tali. Eg talaði dönsku og sagði: hvað er det for en Bygning? Ekki skildi drengurinn það. Kom mér þá til hugar að tala íslensku; og þá skildi drengurinn undir eins. Þetta er heimili fyrir gamla sjómenn, sagði hann. Þótti mér hvorttveggja skemtilegt, að svona vel skyldi vera séð fyrir gömlum sjómönnum, og eins, að Björgvinjarbarn skyldi betur skilja íslensku en dönsku.

II.

Ferð mín í fyrrasunar um Noreg og Svíþjóð, var gerð til þess m. a., að kynnastr horfum á að auka veg íslenskrar tungu þar í löndum og fá Norðmenn og Svía til að skilja betur en áður, hversu mikið gagn þeim

Visi 10. okt. 1930

getur orðið að Íslendingum, af því að þeir hafa varðveitt forn-tunguna. Sá eg, að í þessu efni er jafnvel enn þá stórkostlegra verk en eg hafði haldið, sem vinna þarf, og vinna má, en að visu fast fyrir. Þó held eg sé óhætt að segja, að auðvelt mundi að kenna norskum og sænskum börnum að skilja íslensku. Hefi eg i grein í Alþingishátíðarblaði „Lögréttu“, vikið að nauðsyn þessa máls, og vænt þótti mér um að sjá það haft eftir rikiserfingjanum sænska, að sér þætti leitt að hafa ekki á barnsaldri lært íslensku.

Ferð þessi i fyrrasumar, var ein hin fróðlegasta sem eg hefi farið, og var mér mikill hugar á að geta haldið áfram ýmsum athugunum, sem eg var þá byrjaður á. Hefði eg farið til Noregs nú á umliðnu sumri, ef ekki hefði féskörtur hamlað. Þótti mér einkum leitt, að geta ekki tekið þátt i rithöfundamótinu i Osló. Þar voru þeir menn samankomnir, sem mikil áhrif hafa á hugsunarhátt þjóðanna, og ef til vill, hefði mátt segja eitthvað við, sem til gagns gæti orðið.

7. okt.

Helgi Pjeturs.